

[Inger Stilling Pedersen]

te forslag er med til at gøre opmærksom på nogle love, der allerede findes, og så kan vi måske i udvalget undersøge, hvordan de ordninger, der er i dag, fungerer.

Vi mener sådan set, at hvis dette bliver gennemført, vil vi få en masse efter vores mening unødigt administration, og vi vil gerne have undersøgt, om det er tilfældet. Men som sagt vil vi gå ind i en positiv udvalgsbehandling, og vi mener, at forslaget har sin berettigelse. Vi kan støtte bemærkningerne, men er ikke enig i formuleringen af selve forslaget til folketingsbeslutning.

Bolvig (RV):

Jeg ville virkelig ønske, at jeg var i stand til at overbevise ordførerne og folketingets partier om, at det forslag, vi drøfter i øjeblikket, er et virkelig godt forslag.

Vi har jo her i tinget ved så mange lejligheder drøftet, hvad vi kan gøre for at bringe flere i arbejde, idet vi vel alle erkender, at arbejdsløshedsproblemet er vores allerstørste problem. Det andet problem, vi så tit har drøftet, er vores gæld til udlandet, de økonomiske problemer, og her har vi fremsat et forslag, der slår to fluer med ét smæk. Det er en opmuntring til de mange mennesker, som er fulde af ildhu og gåpåmod, og som ønsker at starte egen virksomhed og produktion, og hvis vi hjælper dem, vil det også hjælpe på begge de andre områder.

I nedgangstider er der altid ekstra mange mennesker, der ønsker at starte egen virksomhed. Vi så det i 1930'erne. Mange af de virksomheder, som vi i dag er stolte over, og hvis produkter kan ses over hele verden, blev skabt i 1930'ernes krise. Og vi ser det nu. Der har ikke efter krigen været en sådan lyst til og ønske om at starte egen virksomhed som netop nu. Det er klart, at hver eneste virksomhed, vi kan være med til at inspirere og få i gang, vil ansætte et vist antal medarbejdere, og den produktion, der vil blive frembragt, vil enten kunne eksporteres eller kunne begrænse vores import.

Vi drøfter så ofte, skal vi sige utraditionelle forsøg på og forslag om at få nedbragt vores arbejdsløshed og begrænse vores gæld til udlandet. Jeg tror – det føler jeg mig personlig helt overbevist om – at der netop her er en mulighed. Hvis samfundet bliver i

stand til at få en chance for at inspirere disse mennesker, vil vi få det mangefold igen.

Det er også baggrunden for, at vi i bemærkningerne har nævnt den interessante undersøgelse fra Østjylland, hvor man har fulgt 107 virksomheder, der er startet siden 1950, og forbløffende nok konstaterer, at kun 7 er gået ned, mens de 100 andre fortsætter en produktion. Fælles for alle disse undersøgte virksomheder er, at de har haft overordentlig vanskelige startvilkår i dårlige lokaler og med meget vanskelige økonomiske forhold. Hvis vi havde givet dem bedre muligheder, er der ikke tvivl om, at de hurtigere var kommet i gang, hurtigere havde fået flere ansatte, hurtigere havde fået etableret en eksport osv.

Det, vi forestiller os, er altså en slags egnsudviklingslov netop for denne type mennesker. Derfor forstår jeg ikke, at f. eks. hr. Kjelgaard vrisser så voldsomt ad forslaget. Hvis jeg tager alle hr. Kjelgaards argumenter i betragtning, burde hr. Kjelgaard også vende sig imod egnsudviklingsloven.

Jeg mener ikke, dette er særlig bureaukratisk. Vi har jo netop de teknologiske institutter, der opererer i forvejen, og Jysk teknologisk Institut har interessant nok, netop fordi der er flere og flere nystartere, etableret egen afdeling til at hjælpe nystarterne, og så var det naturligt netop at lægge sekretariatene ved de teknologiske institutter, som vi har i forvejen, og som gennem deres forlængede arme, de teknologiske informationstjenester, meget let kunne komme i kontakt med folk rundt omkring i samfundet, som ønsker at starte egen produktion og egen virksomhed.

Det skulle ske på basis af en produkt- og personbedømmelse. For det er da rigtigt, som flere ordførere har været inde på, at vi har fantastisk megen viden til rådighed i det danske samfund for erhvervslivet. Der er så mange, der siger, at regeringerne har ført sådan en erhvervsfjendtlig politik. Det er ikke rigtigt. Der er få samfund, som har så megen viden, der står til rådighed for erhvervslivet, som det danske, teknologisk og økonomisk rådgivning, konsulentbistand og hjælp. Men der er én gruppe, der ikke ret let kan få andel i denne viden, og det er netop den gruppe, vi her forsøger at hjælpe ved at lave en slags egnsudviklingslov for dem, nystarterne, folk med ildhu og gåpåmod, de fantasirige mennesker, som vi har hårdt brug